

Budapest, 2020. április 11. - **A világjárvány a nemzedékek közötti szolidaritásra és arra tanít, hogy felelősek vagyunk egymásért** - mondta Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek az MTI-nek húsvét alkalmából.

Erdő Péter arról beszélt: a járvány pozitív hozadéka lehet, hogy "tudatosodik bennünk a saját gyengeségünk", hogy az "életünk nem csak a mi döntéseinktől és cselekedeteinktől függ". "Megéljük, hogy az emberiség része a világmindenségnek."

Az ember egyrészt sebezhető, másrészt "Isten kegyelméből" vannak képességei, hogy "felvegye a kesztyűt" a kihívásokkal szemben, és keresse a megoldásokat - mondta.

Az embert biológiai adottságai képessé teszik arra, hogy immunválaszokat adhasson egy fertőzésre, értelmi képességei lehetőséget adnak arra, hogy a tudomány eszközeivel találjon válaszokat, "társadalmat alkotó természete" révén pedig képes rá, hogy akár az élet központi szervezésével megvédje magát a természet kihívásaival szemben.

A járvány arra is megtanít, hogy jobban megbecsüljük azokat, akiknek a munkáját a "szórakozott hétköznapokban" alig vesszük észre, és akikre most különösen nagy teher hárul - mondta, példaként említve az egészségügyi dolgozókat, a takarítókat és a bolti eladókat.

Erdő Péter kitért arra is: azt tapasztalja, hogy a járványhelyzetben nőtt a nemzedékek közötti szolidaritás. Elmondta: a Katolikus Karitász önkéntesei között szép számmal vannak nyugdíjas korúak, akiket most védeni kell, ezért a plébániákon külön kérték a fiatalokat, hogy vállaljanak több munkát. Ezt meg is teszik, segítenek az időseknek bevásárolni, ételt vinni. Emellett sok komoly szervezést igénylő munkát is elvégeznek, például fertőtlenítőszereket, védőfelszereléseket szállítanak - nem csak egyházi fenntartású - szociális otthonokba, idősotthonokba.

A bíboros kiemelte: az idei húsvét a koronavírus-járvány miatt egészen sajátos lesz. A templomok ugyan továbbra is nyitva vannak, de nyilvános szentmisét, szertartást nem tartanak, a papok hívek nélküli, magánmiséket mondanak.

Ugyanakkor a templomi együttlétek elmaradásával párhuzamosan érzékelhetően nőtt az emberekben az igény a közösség másfajta megélésére, például a közösségi médiában.

A korábban természetesnek vett templomi együttlétek sokaknak hiányoznak, ezért a plébániák igyekeznek - olykor amatőr módon - a virtuális térben kínálni a híveknek különböző lelki programokat.

A járvány tehát esélyt ad arra, hogy az egyház megtanulja jobban használni a modern kommunikáció eszközeit.

A bíboros megjegyezte: nemcsak a fiatalok, hanem az idősebbek is gyorsan alkalmazkodtak az új helyzethez, és megtanultak rendszeresen élni a korábban kevesebbet használt lehetőségekkel, eszközökkel.

Példaként megemlítette, hogy a Magyar Kurír katolikus internetes újság olvasóinak száma az ötszörösére nőtt az elmúlt időszakban.

Fontosnak nevezte, hogy amikor a templom nyitva van, a híveknek lehetőségük adódik az oltáriszentség előtt imádkozni, sőt, egyszer-egyszer gyónásra és áldozásra is, természetesen szigorú higiéniai szabályok betartásával.

Sok rendkívüli szabály lépett életbe, ugyanakkor ez a helyzet nem teljesen új, hiszen a nyugati világ és az egyház számos világjárványt élt már túl. Az egyház a múltban is rendkívüli szabályokat vezetett be járványok idején, és ezeket sokszor kötetekbe, úgynevezett pestiskönyvekbe rendezték - mondta, hozzátéve, hogy ő maga is őriz két ilyen gyűjteményt, az egyik 1635-ből, Firenzéből való, a másikat Budán adták ki 1739-ben.

Az Apostoli Szentszék most is különleges szabályokat alkotott, de megvan a helyi egyházak és püspökök felelőssége is, hiszen a helyzet nem teljesen azonos a különböző országokban.

Erdő Péter azt mondta, nem tart attól, hogy az emberek a járvány alatt elszoknak a templomba járástól, hiszen ez "nem pusztán szokás kérdése", ennél sokkal "mélyebb dolog a hitünk gyakorlása".

Hozzátette: a járványok elmúltával általában "egyfajta hálaadási időszak szokott következni", erről tanúskodnak Európa-szerte a Szentháromság-oszlopok, amilyen a Mátyás-templom előtt is áll vagy a fogadalmi templomok, szobrok.